

понеже му се много дояло, отива въ една гостилница и се помолва на гостилничаря да му даде отъ най-хубавите яденета и най-хубавото старо вино. Слагатъ му на масата, наяджа се хубаво, но дохожда връбме да плаща, нѣма нито петь пари въ джоба си. Казва му гостилничарът: слушай, ти като си безъ петь пари въ джоба, защо не яде само едно блюдо, яде ли се толкова нѣшо безъ пари? Той прибързва да излѣзе навънъ, но гостилничарът го настигва съ едно дърво и го набива хубаво. Стои вънъ замисленъ и си казва: добре е, когато се яде, но лошо е, когато трѣбва да се плаща. Мислите ли, че има нѣкой отъ васъ, който да не е битъ въ гостилницата? Я ми покажете единъ уменъ човѣкъ въ свѣта, който да не е битъ! Покажете ми едно лѣте, което майка му да не е била! Покажете ми единъ младъ човѣкъ, който да не е направилъ поне единъ скандалъ въ свѣта! Ще ми кажете, че само простиятъ, само бѣдниятъ човѣкъ прави скандали. Ако нѣкой бѣденъ, прости човѣкъ прави скандали, — и да го биятъ разбирамъ, но азъ мога да ви приведа множество факти, дѣто хера отъ най-високо положение сѫ правили по голѣми скандали отъ тия, които правятъ прости. И простиятъ може да направи скандалъ, и високостоящиятъ може да направи скандалъ. Значи, не сѫ външнитѣ условия на живота, които опредѣлятъ постъпките на хората. Насъ искатъ да ни убѣдятъ, че външнитѣ условия на живота диктуватъ нѣщата. Това е една площадна философия, която въ основята си не е вѣрна. Нѣкои казватъ, че външнитѣ условия ни заставятъ да постъпимъ тъй, или иначе. Напримеръ, казватъ, че условия-